Motion

1978/79: 2388

av Gösta Karlsson och Tage Sundkvist

med anledning av propositionen 1978/79: 99 om en ny trafikpolitik

I propositionen 1978/79: 99 föreslår regeringen riksdagen bl. a. att godkänna i propositionen förordade riktlinjer för det framtida järnvägsnätet. Det nuvarande järnvägsnätet föreslås indelat i tre grupper, en grupp, där persontrafiken skall bibehållas, en grupp, där frågan om fortsatt persontrafik skall prövas, och en grupp, där ytterligare utredningar skall utföras.

Av propositionen framgår att enligt regeringens mening bandelen Strängnäs—Åkers styckebruk med en banlängd om 14,9 km skall hänföras till den grupp, där frågan om fortsatt persontrafik skall prövas. Föredragande statsrådet anför, att denna grupp skall omfatta sådana banor som i allt väsentligt tillgodoser lokala eller regionala resbehov och på vilka trafikunderlaget är mycket begränsat.

Utan att här ta ställning till om tillräckliga skäl åberopats i propositionen för en föreslagen gruppindelning finner vi oss ha anledning framhålla att trafiken på nämnda bandel — utöver det lokala eller regionala resbehovet — i övervägande grad tillgodoser behovet av förbindelser mellan Strängnäs och bandelen Södertälje—Stockholm samt med riksnätet. Bandelen anknyter i Åkers styckebruk till bandelen Södertälje—Eskilstuna, vilken i propositionen förts till den grupp på vilken under beteckningen riksnätet persontrafiken skall bibehållas.

Lokaliseringen till Strängnäs av en rad verksamheter gör det nödvändigt att bibehålla de nuvarande förbindelserna med både huvudstaden och med riksnätet. Det kan erinras om att i staden är förlagda en rad militära enheter, bl. a. östra militärområdesstaben. Ett mindre statligt ämbetsverk har nyligen placerats där. Där finns sjukhus och en rad skolor. Flera industrier med internationell försäljning är förlagda till kommunen.

Statsrådet anför att de bandelar som hänförts till ifrågavarande grupp även i framtiden kan beräknas få en låg resandefrekvens med hänsyn till ett begränsat befolkningsunderlag. Det är nödvändigt att framhålla att enligt gällande befolkningsprognoser folkmängden i kommunen kraftigt kommer att öka. I betydande utsträckning sker en inflyttning till kommunen av människor — främst från Stockholm och Södertälje — som behåller sina arbeten på de platser de kommer ifrån.

Som ovan framhållits har bandelen främst karaktär av matarlinje till linjen Södertälje—Eskilstuna. För denna uppgift finns det enligt vår uppfattning knappast anledning att med propositionens uttryckssätt kräva någon väsentlig upprustning av banstandarden vare sig för att kunna öka

den högsta tillåtna hastigheten eller av annan anledning. Det torde också behöva understrykas att linjen sedan länge är elektrificerad.

Ett bibehållande av persontrafiken på linjen skulle kunna ge kommunen möjlighet att pröva att i större utsträckning använda järnvägen för transport av skolelever till skolorna i Strängnäs och Åker.

Med hänvisning till det anförda hemställs

att riksdagen vid behandlingen av propositionen 1978/79: 99 uttalar att persontrafiken på bandelen Strängnäs—Åkers styckebruk skall bibehållas.

Stockholm den 29 mars 1979

GÖSTA KARLSSON (c) TAGE SUNDKVIST (c)

NORSTEDTS TRYCKERI STOCKHOLM 1979